

Antal Mulkter sammen, og det vil blive vanskeligt for Sogneraadet eller Skolekommissionen at faae de forskjellige Oplysninger bragte tilveie, som udfordres for at komme til et Resultat. Jeg tror ogsaa, at, dersom dette Lovforslag bliver ført igjennem, vil det jage en hel Del Børn fra Almueskolerne og nøde dem til at henvende sig til Friiskolerne, hvor de ere fri for denne Evang og ikke mulktres. — Naar den høitærede Minister med Hensyn til et eventuelt Forslag om Skolefagen nylig udtalte, at et saadant ikke vil blive forelagt iaar, tror jeg, at dette ogsaa er det heldigste. Saaledes som den politiske Situation er for nærværende Tid, mener jeg ikke, at det vilde være heldigt nu at fremkomme med Forslag om Skolefagen, ligesaa lidt som jeg tror, at der er væsentlig Grund til at ønske et saadant. Man kunde ganske vist tænke sig, at en saadan Lov i visse Henseender kunde virke heldigt, men ser man i det Hele paa Skolerne, som de ere paa Landet, — hvilke Forhold jeg naturligvis særlig har for Øie, — kan jeg ikke forstaa, at der virkelig skulde være stor Krang til at faae en ny Skolelov, thi vil man lægge Vægten paa Friheden — og den bliver der nærmest taget Hensyn til paa Landet —, har man jo al ønskelig Frihed efter den nuværende Ordning, og hvad den Evang angaar, som navnlig skulde paalægges ved dette Forslag, er det ganske vist, at man kan sige, at Staten har en Forpligtelse til at forlange, at Vedkommende skulle lade deres Børn undervise, men skal dette overholdes ved en saadan Evang, som dette Lovforslag vil foreskrive, saa tror jeg neppe det er heldigt, thi man veed jo nok, at hvad man absolut skal tvinges til, gaar sjældent saa villigt. Med Hensyn til Forsømmelserne kan det gjerne være, at der er de Egne, hvor de hyppigt finde Sted; paa den Egn, hvor jeg bor, er det dog ikke Tilfældet. Skjøndt Mulkterne ikke blive anvendte der og ikke have været anvendte der i over 20 Aar, har der dog ikke fundet væsentlige Forsømmelser Sted uden gyldig Grund; men jeg veed, at i enkelte Tilfælde, hvor Børn have forsømt Skolerne, er Læreren strax gaaet til Forældrene og har erkyndiget sig om Grunden dertil; var der saa ingen virkelig Grund tilstede for Skolebørnens Forsømmelse, have Børnene maattet følge ham til Skolen, og det har havt en heldig Indflydelse, saa at de ikke oftere have gjort sig skyldige i saadan Forsømmelse. Det foreliggende Forslag kunde jeg for mit Vedkommende ønske, at de ærede Forslagsstillere vilde tage tilbage. Jeg veed ikke, hvorvidt det vil kunne vinde Støtte i dette Øjeblik, men jeg tror neppe, at det vil blive bragt igjennem som Lov iaar, og saa anser jeg det for unyttigt at arbeide videre paa denne Sag. Jeg kan stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling, for at man muligt kunde faae noget Nyt frem; men jeg finder ikke Lovforslaget heldigt,

og jeg vil vistnok komme til at stemme mod dets endelige Vedtagelse.

NS Petersen: Den Tanke, som den ærede Forslagsstiller, der idag havde Ordet, udtalte, og som jo vel er Hovedtanken i dette Lovforslag, er, at der skal finde en Forhandling Sted mellem de forsømmelige Børns Forældre eller Bærger og Skolekommissionen, eller, som et andet æret Medlem rettede det til, Sogneraadet og i Kjøbstæderne Byraadet eller Skoleudvalget. Denne Tanke er uretlig tiltalende, i alt Fald er det den Del af Lovforslaget, der tiltaler mig mest, men jeg ser aldeles Intet til Hinder for, at denne Konference mellem de forsømmelige Børns Forældre eller Bærger og vedkommende Sogneraad eller Skoleudvalg kan finde Sted under de nuværende Forhold, og jeg skal tilmed oplyse — hvad jo iøvrigt allerede for een Kommunes Vedkommende er oplyst af det ærede Medlem her ligeoverfor mig (Schlegel) — at det virkelig finder Sted i forskjellige Kommuner. I den Kommune, hvor jeg har hjemmeh, er det Samme Tilfældet, som blev oplyst at finde Sted i Frederiksberg; saa snart Børnene forsømme Skolen, anmelder Læreren det strax for Skoleinspektøren, som vi have været nødsaget til at engagere, fordi vort Skolevæsen er saa stort. Skoleinspektøren under søger da strax Forholdene, kalder Forældrene for sig og taler med dem derom og gjør dem Breidelser, hvis der virkelig er begaaet en Forseelse fra deres Side. Denne Fremgangsmaade har virket meget heldigt, thi, naar jeg oplyser, at i Odense Kommuneskole, eller som den hedder „Borger skolen“, i hvilken der, saavidt jeg minde, for Tiden er 1,200 Børn, ere Skolemulkterne for det kommende Aar budgetterede at ville udgjøre 54 Kroner, saa ville ærede Medlemmer se, at Forsømmelserne der ikke kunne være store. Jeg tror imidlertid, at, dersom man vil følge de ærede Forslagsstillere, saa vil der komme noget meget Uheldigt ud af det, som her ligger for. Navnlig sigter jeg til den Bestemmelse i § 2, at Mulkterne kun skulle distres hver 3die Maaned. Det er allerede af flere ærede Talere omtalt, at dette ikke vil være heldigt, fordi Børnene paa den Maade kunne forsømme i 3 Maaned, uden at det bliver paatalt; men der er en anden Side af Sagen, som jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, nemlig de Tilfælde, hvor Børnene, Forældrene uafvidende, undbrage sig Skolegangen, thi da er det meget uheldigt, naar Forsømmelserne først komme op efter 3 Maaneders Forløb. Jeg tror, at det er heldigt, som den nuværende Lov bestemmer, at Mulkterne ramme inden saa langt et Tidsrum, at man ikke længer kan faae den virkelige Grund til Forsømmelserne at vide. Hvorledes man end betragter Skolepligten, saa tror jeg, at man her i Looet i det Hele vil være enig